

gerlig Vielse Tinglæsning, og man kan derfor ikke tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 10.

I Forbindelse med forannævnte har det samme Flertal foreslaaet, at Bevilling til Fritagelse for Lysning kun skal kunne meddeles, naar særlige Grunde taler derfor (Ændringsforslag Nr. 23 til § 25, jfr. Nr. 28 til § 34).

Flertallet undervurderer vel ikke Betydningen af en omhyggelig og forsvarlig Prøvelse af Ægteskabsbetingelserne, men har dog ment at maatte foreslaa at slette Bestemmelsen i § 21 om, at Bevislighederne for Betingelsernes Tilstedeværelse udenfor København skal forelægges Politimesteren (Ændringsforslag Nr. 18 til § 21), thi denne Regel vil medføre en yderligere Forhaling af den Tid, der ifølge Loven nødvendigvis maa hengaa, forinden Parterne kan stedes til Indgaaelse af Ægteskab. Derhos mener man, at de Myndigheder, der efter § 19 forestaar Lysningen, maa anses for kompetente til ogsaa at prøve Bevislighederne.

Bestemmelsen i § 20, Punkt 5, angaaende Bevisligheder inden Lysningen med Hensyn til Kønssygdom har voldt Udvalget megen Betænkelighed, da man har befrygtet, at den let vilde give Anledning til Afgivelse af falske Erklæringer. Efter Samraad med Dermatologer har Udvalget dog anset det for rigtigt at bibeholde en Bestemmelse i denne Henseende, men man har foreslaaet den ændret saaledes, at den i Lovforslaget gjorde Sondring mellem de Personer, der hverken lider eller tidligere har lidt af nogen Kønssygdom, og de Personer, for hvem dette ikke er Tilfældet, udelades, hvorved Fristelsen til at afgive falske Erklæringer formindskes. Man har derfor i Overensstemmelse med Kommissionsudkastet af 1913 foreslaaet en Fælleserklæring, der skal afgives af alle Brudefolk (Ændringsforslag Nr. 12 til § 20). Derimod finder man det rigtigt, at der gives udtrykkelige Forskrifter med Hensyn til Opfyldelsen af Ægteskabsbetingelsen i § 11 for de Personer, der lider af eller tidligere har lidt af en Kønssygdom (jfr. samme Ændringsforslag).

Udvalget har været ret utilbøjeligt til at gaa ind paa den i § 13 foreslaaede Adgang til ved kongelig Bevilling at gøre Undtagelse fra Forbudet mod Ægteskab mellem Svigerfader og Svigerdatter, Stifmoder og Stifsøn og lignende, men et *Flertal* (Nina Bang, Marie Christensen, Dahl, Effersøe, Ejsing, Gisselbæk, A. P. Hansen, Hauch, Marie Hjelder, Johansen, Kloppenborg-Skrumsager, N. K. Kristensen og Steincke) har imidlertid i Betragtning af de Oplysninger om visse Tilfælde fra det praktiske Liv, som Justitsministeren har forelagt Udvalget, fundet sig foranlediget til at anbefale Forslaget, men kun med en udtrykkelig nærmere Angivelse i Loven af de Omstændigheder, under hvilke Undtagelse skal kunne gøres (Ændringsforslag Nr. 3 til § 13). — Det bemærkes i øvrigt, at Bevilling efter Flertallets Opfattelse ikke bør meddeles, naar der mellem de paagældende Personer har bestaaet et Forhold, svarende til det mellem Forældre og Børn bestaaende.

Det samme Flertal har hertil, dog med en Del Betænkelighed, i samme Ændringsforslag knyttet en Bestemmelse om, at ogsaa det paa Forbindelse udenfor Ægteskab grundede Svogerskab af den i Paragraffen omhandlede Art i Overensstemmelse med nugældende Ret bør være en Hindring for Ægteskabs Indgaaelse, dog at der ved Spørgsmaalet om Dispensation bør gives Administrationen friere Hænder. Et *Mindretal* (Godskesen og S. Rasmussen) mener, at Ægteskab mellem Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægning i ret op- eller nedstigende Linie (Lovforslagets § 13), under ingen Omstændigheder bør tillades. Idet Mindretallet billiger, at der til § 13 føjes det af Flertallet foreslaaede 2det Stykke, stiller Mindretallet Ændringsforslag Nr. 4 til § 13 og som Konsekvens heraf Ændringsforslagene Nr. 31 og 32 til § 41.

Udvalget har ud fra sammes principielle Opfattelse af Ægteskabet som en stedsevarende Livsforbindelse stillet Forslag om forskellige Ændringer til Kapitel VI (§§ 51—74).